

După ce își mai reveni din sperietură, Lars se scufundă, curios să vadă despre ce este vorba. Și dădu nas în nas cu o pasăre cum nu mai văzuse niciodată. Când îl zări, pasărea se sperie, fiindcă ursulețul polar era mult mai mare decât ea. Vru să se îndepărteze, însă Lars intră și mai adânc în apă, o luă pe spinare și o ridică la suprafață.

— Nu trebuie să-ți fie teamă de mine, spuse el. Eu sunt Lars, ursulețul polar.

Și o spuse atât de prietenos, încât pasărea se liniști pe dată.

— Eu sunt Yuri, micul papagal-de-mare, se prezentă el, zâmbind.

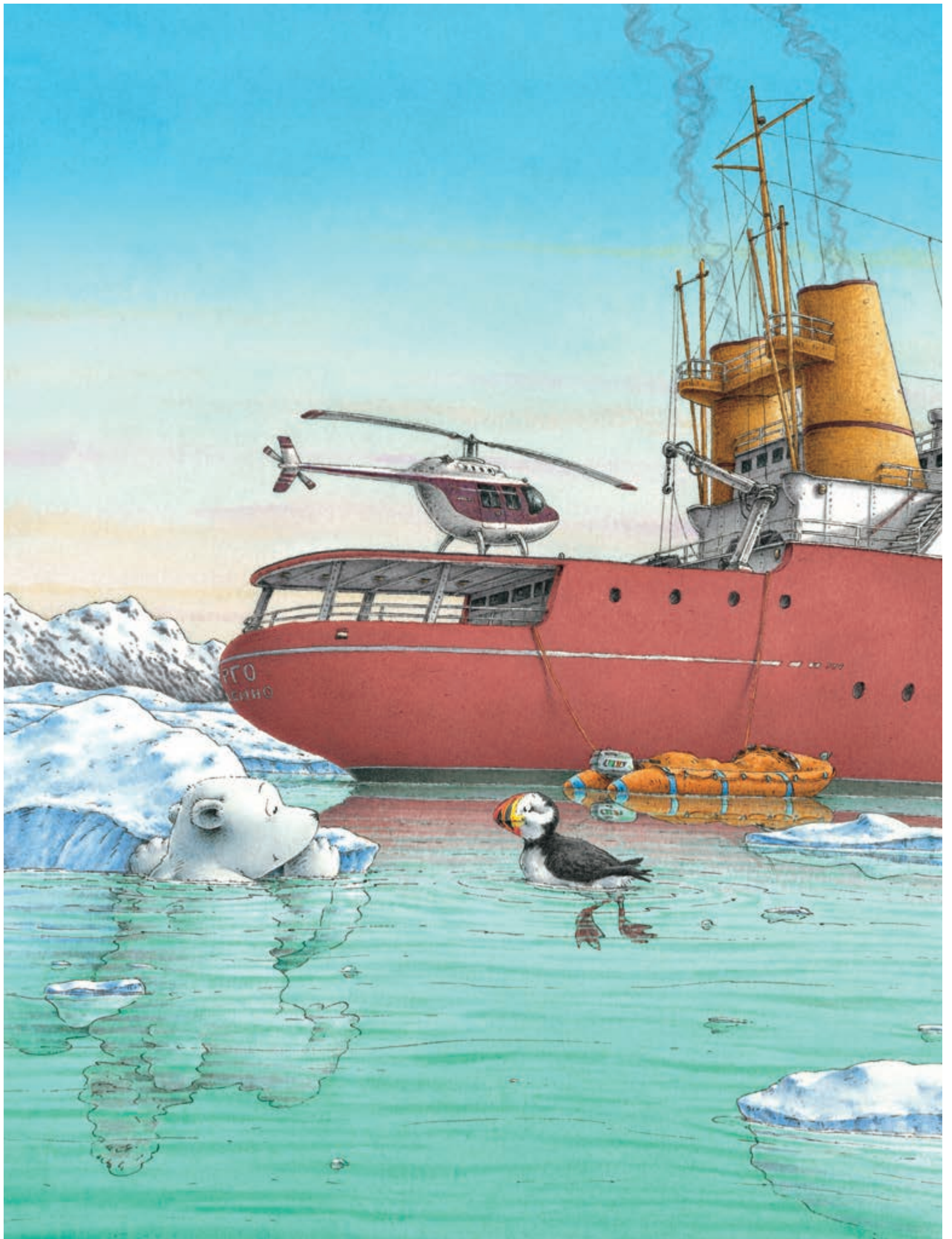
— Papagal-de-mare? De așa ceva n-am mai auzit, spuse ursulețul mirat. Dar de unde vii?

— De foarte departe, explică Yuri. Pescuiam undeva și am nimerit cu aripa într-o pată de petrol. Abia am reușit să ajung la vaporul acela și să mă salvez! Zile în șir am tot încercat să-mi mișc aripa. Eram și foarte flămând! Iar acum, când am văzut pământ la orizont... în sfârșit, nu mai contează, acum sunt aici și nu o să mă mai pot întoarce niciodată acasă, spuse Yuri și suspină.

— O, ba da! Am ajutat mulți prieteni să ajungă acasă, îl consolă Lars. Uite, vaporul tocmai a ancorat! Asta e bine. Avem timp!

— De ce să fie bine? întrebă Yuri mirat.

— Pentru că vei avea nevoie de vapor ca să ajungi înapoi acasă.

— E drept că nu te pot ajuta să zbori, continuă Lars, dar te pot ajuta să te vindeci. Când avem dureri, noi, urșii polari, mergem la izvoarele termale. Ai să vezi, căldura îți va vindeca aripa. Hai cu mine!

Micul papagal-de-mare îl urmă pe Lars, pășind cu greu pe labele sale cu înotătoare.

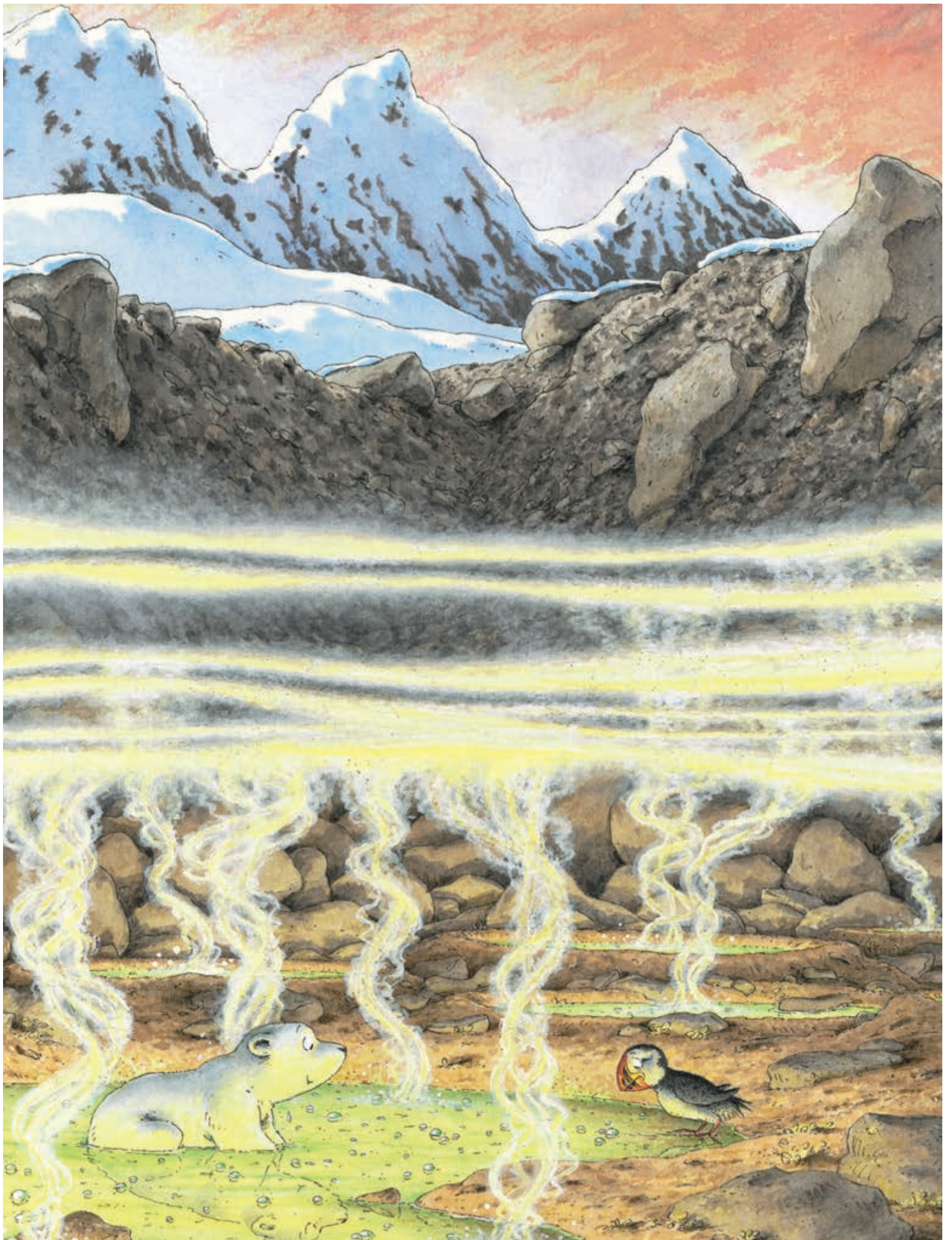
— Să zbori e cel mai frumos lucru din lume, Lars! suspină el.

— Te cred! Tare mi-ar plăcea și mie să zbor odată! Haide, urcă-te pe spatele meu, ca să înaintăm mai repede.

Când ajunseră la izvoarele calde și aburinde, lui Lars nu-i fu ușor să-și convingă micul prieten să intre în apa care părea că dă în clocot.

— Și zici că știi foarte sigur că nu-mi face rău? întrebă acesta șovăind.

Dar odată intrat în apă, Yuri savură căldura și uleiul de pe aripa lui dispăru numaidecât.

Dar nu putea încă să zboare. Dezamăgiți, Lars și Yuri o porniră înapoi spre vapor.

Mai aveau puțin până să ajungă în golf, când zăriră un balon mare și colorat chiar în fața lor. Lars se sperie, însă Yuri spuse calm:

— Oamenii zboară cu chestiile astea. Am văzut asta cu ochii mei.

— Zboară? izbucni Lars în râs. Să zbori cu o chestie atât de mare?

Fără aripi?

Nu-i venea să creadă.

